

U S T A W A
z dnia 23 stycznia 2004 r.

o podatku akcyzowym

DZIAŁ I
Przepisy ogólne

Rozdział 1
Przepisy wstępne

Art. 1.

Ustawa reguluje opodatkowanie wyrobów podatkiem akcyzowym, zwanym dalej "akcyzą", oraz określa zasady i tryb wprowadzania do obrotu wyrobów objętych akcyzą i oznaczania niektórych z tych wyrobów znakami akcyzy.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) wyroby akcyzowe - wyroby podlegające akcyzie określone w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) wyroby akcyzowe zharmonizowane - paliwa silnikowe, oleje opałowe i gaz, napoje alkoholowe oraz wyroby tytoniowe określone w załączniku nr 2 do ustawy;
- 3) wyroby akcyzowe niezharmonizowane - wyroby akcyzowe inne niż wyroby akcyzowe zharmonizowane;
- 4) terytorium kraju - terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) terytorium państwa członkowskiego - terytorium państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, które według prawa Wspólnoty jest traktowane jako terytorium tego państwa członkowskiego dla celów stosowania przepisów dotyczących wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, z wyłączeniem terytorium kraju;
- 6) terytorium Wspólnoty Europejskiej - terytorium kraju, jak również terytoria państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej;
- 7) terytorium państwa trzeciego - terytorium inne niż terytorium kraju i terytorium państwa członkowskiego;
- 8) eksport - wywóz wyrobów akcyzowych z terytorium kraju poza obszar celny Wspólnoty Europejskiej potwierdzony przez graniczny urząd celny państwa członkowskiego, z którego dokonano faktycznego wyprowadzenia tych wyrobów poza obszar celny Wspólnoty Europejskiej; nie jest eksportem wywóz tych wyrobów, jeżeli są oznaczone znakami akcyzy;
- 9) import - przywóz wyrobów akcyzowych z terytoriów państw trzecich na terytorium kraju;
- 10) dostawa wewnątrzspółnotowa - przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego;
- 11) nabycie wewnątrzspółnotowe - przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju;
- 12) skład podatkowy - miejsce określone w zezwoleniu wydanym przez właściwego naczelnika urzędu celnego, podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu na podstawie przepisów o służbie celnej, w którym wyroby akcyzowe zharmonizowane są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy i mogą być poddane czynnościom zgodnie z ustalonymi warunkami;
- 13) zarejestrowany handlowiec - podmiot, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z innego państwa członkowskiego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 14) niezarejestrowany handlowiec - podmiot, któremu wydano jednorazowe zezwolenie na nabycie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z innego

- państwa członkowskiego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 15) administracyjny dokument towarzyszący - dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe zharmonizowane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
 - 16) uproszczony dokument towarzyszący - dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe zharmonizowane z zapłaconą akcyzą;
 - 17) znaki akcyzy - znaki służące do oznaczania wyrobów akcyzowych lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych, podlegających obowiązkowi oznaczania;
 - 18) faktura - dokument w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług.

Art. 3.

1. Do celów poboru akcyzy i obowiązku oznaczania wyrobów znakami akcyzy na terytorium kraju stosuje się klasyfikację wyrobów akcyzowych w układzie odpowiadającym Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU).
2. Do celów poboru akcyzy i obowiązku oznaczania znakami akcyzy w imporcie oraz w dostawie i nabyciu wewnątrzwspólnotowym stosuje się klasyfikację wyrobów akcyzowych w układzie odpowiadającym Scalonej Nomenklaturze (CN).
3. Zmiany w klasyfikacjach statystycznych, o których mowa w ust. 1 i 2, nie powodują zmian w opodatkowaniu wyrobów akcyzowych, jeżeli nie zostały określone w ustawie.

Rozdział 2

Obowiązek podatkowy i podstawa opodatkowania

Art. 4.

1. Opodatkowaniu akcyzą podlegają:
 - 1) produkcja wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 2) wyprowadzenie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych ze składu podatkowego;
 - 3) sprzedaż wyrobów akcyzowych na terytorium kraju;
 - 4) eksport i import wyrobów akcyzowych;
 - 5) nabycie wewnątrzwspólnotowe i dostawa wewnątrzwspólnotowa.
2. Za sprzedaż wyrobów akcyzowych na terytorium kraju uważa się również:
 - 1) przekazanie lub zużycie wyrobów akcyzowych na potrzeby reprezentacji albo reklamy;
 - 2) przekazanie przez podatnika wyrobów akcyzowych na potrzeby osobiste podatnika, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, a także zatrudnionych przez niego pracowników oraz byłych pracowników;
 - 3) zamianę wyrobów akcyzowych oraz wydanie wyrobów akcyzowych w zamian za inne czynności podlegające opodatkowaniu;
 - 4) wydanie wyrobów akcyzowych w zamian za wierzytelności;
 - 5) wydanie wyrobów akcyzowych w miejsce świadczenia pieniężnego;
 - 6) darowiznę wyrobów akcyzowych;
 - 7) wydanie wyrobów akcyzowych w zamian za czynności niepodlegające opodatkowaniu;
 - 8) świadczenie usług polegających na wytwarzaniu wyrobów akcyzowych w ramach umowy o dzieło lub innej umowy;
 - 9) zużycie wyrobów akcyzowych na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej;
 - 10) zużycie wyrobów akcyzowych niezgodne z ich przeznaczeniem, w przypadku gdy do wyrobów tych zastosowano zwolnienie lub obniżono stawki akcyzy.
3. Opodatkowaniu akcyzą podlega także nabycie lub posiadanie przez podatnika wyrobów akcyzowych, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości.
4. Czynności, o których mowa w ust. 1-3, podlegają opodatkowaniu niezależnie od tego, czy zostały wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.
5. Jeżeli w stosunku do wyrobu akcyzowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1-3, to nie

powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności określonej w tych przepisach, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należytym wysokości.

Art. 5.

1. Akcyzie podlegają ubytki lub niedobory wyrobów akcyzowych zharmonizowanych powstałe w czasie produkcji, magazynowania, przerobu, zużycia lub przewozu.
2. Zwalnia się od akcyzy ubytki lub niedobory powstające podczas wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, do wysokości ustalonej przez właściwego naczelnika urzędu celnego dla danego podatnika akcyzy.
3. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala dla poszczególnych podatników akcyzy, z urzędu lub na wniosek podatnika:
 - 1) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych zharmonizowanych powstających w czasie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, w wysokości nie wyższej niż określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 6;
 - 2) dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, w przypadku ich zużycia do wytwarzania innych wyrobów.
4. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustalając normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia, o których mowa w ust. 3, uwzględnia:
 - 1) rodzaj produkowanych wyrobów;
 - 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, o których mowa w ust. 1;
 - 3) technologię produkcji wyrobów.
5. Decyzje, o których mowa w ust. 3, są ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz szczegółowy zakres i sposób ich ustalania, uwzględniając rodzaj wyrobów, specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, o których mowa w ust. 1, a także technologię produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i terminy ogłaszania norm, o których mowa w ust. 3, uwzględniając konieczność zapewnienia dostępu do informacji o decyzjach wydawanych przez właściwych naczelników urzędów celnych ustalających normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych dla poszczególnych podatników akcyzy.

Art. 6.

1. Obowiązek podatkowy powstaje z dniem wykonania czynności podlegających opodatkowaniu, chyba że ustawa stanowi inaczej.
2. Jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają obowiązek potwierdzania fakturą czynności, o których mowa w ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, nie później jednak niż w terminie 7 dni, licząc od dnia wykonania czynności.
3. Jeżeli czynności, o których mowa w ust. 1, zostały wykonane z naruszeniem warunków oraz form określonych przepisami prawa, obowiązek podatkowy powstaje z dniem dokonania tych czynności, a jeżeli dnia tego nie można określić - z dniem, w którym uprawniony podmiot stwierdził dokonanie takiej czynności.
4. W przypadku ubytków lub niedoborów wyrobów akcyzowych zharmonizowanych obowiązek podatkowy powstaje z dniem ich powstania, a jeżeli tego dnia nie można ustalić - z dniem ich stwierdzenia przez uprawniony podmiot.
5. W przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy powstaje z dniem jej wydania.
6. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstaje obowiązek podatkowy dla wyrobów akcyzowych, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony podmiot stwierdził dokonanie czynności podlegających opodatkowaniu.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, późniejszy termin (moment) powstania obowiązku podatkowego niż wymieniony w ust. 1-6 oraz szczegółowy sposób ustalania i

dokumentowania terminu (momentu) powstania obowiązku podatkowego, uwzględniając:

- 1) rodzaj środka transportu użytego do przewozu wyrobów akcyzowych;
- 2) rodzaje wykonywanych czynności podlegających opodatkowaniu;
- 3) specyfikę wyrobu akcyzowego;
- 4) rodzaje dokumentów przewozowych, na podstawie których dokonuje się przemieszczania wyrobów akcyzowych.

Art. 7.

1. W eksporcie wyrobów akcyzowych obowiązek podatkowy powstaje z dniem potwierdzenia przez urząd celny dokonania eksportu.
2. W imporcie wyrobów akcyzowych obowiązek podatkowy powstaje z dniem:
 - 1) powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego albo
 - 2) objęcia wyrobów akcyzowych procedurą celną: uszlachetniania czynnego, odprawy czasowej lub przetwarzania pod kontrolą.
3. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego obowiązek podatkowy powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych, będących przedmiotem tego nabycia, nie później jednak niż z dniem otrzymania faktury dokumentującej nabycie, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.
4. W przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, nie później jednak niż w terminie 7 dni, licząc od dnia wykonania czynności.

Art. 8.

Dla wymiaru akcyzy stawki akcyzy są wyrażane w:

- 1) procencie podstawy opodatkowania;
- 2) kwocie na jednostkę wyrobu;
- 3) procencie maksymalnej ceny detalicznej;
- 4) kwocie na jednostkę wyrobu i w procencie maksymalnej ceny detalicznej.

Art. 9.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przedstawia wraz z założeniami do ustawy budżetowej wysokość planowanych stawek akcyzy na wyroby akcyzowe na dany rok budżetowy.
2. Podstawą dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do obniżenia stawek akcyzy określonych w dziale III są założenia ustawy budżetowej na dany rok oraz wysokość stawek minimalnych wynikających z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej.

Art. 10.

1. Podstawą opodatkowania w przypadku wyrażenia stawki akcyzy w procencie podstawy opodatkowania jest:
 - 1) kwota należna z tytułu sprzedaży na terytorium kraju wyrobów akcyzowych pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy, należne od tych wyrobów;
 - 2) kwota jaką nabywca jest obowiązany zapłacić za wyroby akcyzowe, w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego;
 - 3) kwota należna z tytułu dostawy wyrobów akcyzowych na terytorium państwa członkowskiego, w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej;
 - 4) wartość celna wyrobów akcyzowych powiększona o należne cło, w przypadku importu, z uwzględnieniem ust. 7-10.
2. Podstawą opodatkowania w przypadku wyrażenia stawki akcyzy w kwocie na jednostkę wyrobu jest ilość wyrobów akcyzowych.
3. Podstawą opodatkowania w przypadku wyrażenia stawki akcyzy w procencie maksymalnej ceny detalicznej jest cena detaliczna wyznaczona i wydrukowana na opakowaniu jednostkowym.
4. Podstawą opodatkowania w przypadku wyrażenia stawki akcyzy w kwocie na jednostkę wyrobu i w procencie maksymalnej ceny detalicznej jest ilość wyrobów akcyzowych oraz cena detaliczna wyznaczona i wydrukowana na opakowaniu jednostkowym.
5. Jeżeli nie można określić kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, to podstawę opodatkowania ustala się na podstawie przeciętnych cen stosowanych w danej miejscowości lub na rynku krajowym w obrocie wyrobami akcyzowymi tego samego rodzaju, w dniu powstania obowiązku podatkowego

- pomniejszonych o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy.
6. Jeżeli przedmiotem dopuszczenia do obrotu są produkty kompensacyjne powstałe w wyniku procedury uszlachetnienia biernego, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu, a wartością wyrobów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło.
 7. Podstawą opodatkowania w imporcie wyrobów akcyzowych objętych procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych lub procedurą przetwarzania pod kontrolą celną jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby wyroby te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu.
 8. Podstawa opodatkowania w imporcie wyrobów akcyzowych obejmuje również prowizję oraz koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały do niej włączone, a już poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju. Przez pierwsze miejsce przeznaczenia rozumie się miejsce wymienione w dokumencie przewozowym lub innym dokumencie, na podstawie którego wyroby są importowane.
 9. Do podstawy opodatkowania w imporcie wyrobów akcyzowych dolicza się określone w odrębnych przepisach opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu wyrobów.

Rozdział 3

Podatnicy akcyzy. Właściwość organów podatkowych

Art. 11.

1. Podatnikami akcyzy są osoby fizyczne, osoby prawne, oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują czynności podlegających opodatkowaniu, zwane dalej "podatnikami".
2. Podatnikami są również podmioty:
 - 1) nabywające lub posiadające wyroby akcyzowe, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości;
 - 2) u których powstają nadmierne ubytki lub niedobory wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, o których mowa w art. 5 ust. 1;
 - 3) będące zleceniobiorcami usług polegających na wytwarzaniu wyrobów akcyzowych w ramach umowy o dzieło lub innej umowy.

Art. 12.

Organy egzekucyjne, określone w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, oraz komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, są płatnikami akcyzy od sprzedaży wyrobów akcyzowych dokonywanej w trybie egzekucji.

Art. 13.

1. Organami podatkowymi w zakresie akcyzy stosownie do ich właściwości są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu.
2. Jeżeli czynności podlegające opodatkowaniu są wykonywane na terenie właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, właściwość miejscową ustala się dla:
 - 1) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej - ze względu na ich siedzibę i adres;
 - 2) osób fizycznych - ze względu na ich miejsce zamieszkania.
3. W przypadku importu organem podatkowym w zakresie akcyzy jest naczelnik urzędu celnego właściwy, na podstawie przepisów prawa celnego, do wymiaru należności celnych.
4. W przypadku osób fizycznych, które dokonują nabycia wewnątrzwspólnotowego poza prowadzoną działalnością gospodarczą lub dokonują tego nabycia, nie prowadząc działalności gospodarczej, organem podatkowym jest naczelnik urzędu celnego właściwy ze względu na ich miejsce zamieszkania.
5. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1-4, organem podatkowym jest Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie.
6. Zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju wykonują odpowiednio

naczelnicy urzędów celnych i dyrektorzy izb celnych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie akcyzy na terytorium kraju, oraz terytorialny zasięg ich działania, z uwzględnieniem liczby podatników prowadzących działalność na danym obszarze.

Art. 14.

1. Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych są obowiązani przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu dla podatnika naczelnikowi urzędu celnego. Zgłoszenie rejestracyjne zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres (miejsce zamieszkania) oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.
2. Właściwy naczelnik urzędu celnego pisemnie potwierdza przyjęcie zgłoszenia rejestracyjnego podatnika.
3. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym ulegną zmianie, podatnik jest obowiązany zgłosić zmianę naczelnikowi urzędu celnego w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

Art. 15.

1. Naczelnik urzędu celnego prowadzi rejestr podatników. Rejestr ten zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres (miejsce zamieszkania) oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.
2. Na wniosek zainteresowanego właściwy naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do wydania zaświadczenia stwierdzającego, że podatnik jest zarejestrowanym podatnikiem. Zainteresowanym jest każdy mający interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowanym podatniku.

Art. 16.

1. Jeżeli podatnik zaprzestał wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu, jest obowiązany w terminie 7 dni złożyć zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tych czynności naczelnikowi urzędu celnego, który dokonał rejestracji; zgłoszenie stanowi podstawę do wykreślenia podatnika z rejestru podatników przez naczelnika urzędu celnego.
2. W przypadku zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przez podatnika zgłoszenia o zaprzestaniu działalności dokonuje jego następcą prawny lub inne osoby, które na podstawie odrębnych przepisów przejmują prawa i obowiązki podatnika.
3. W przypadku gdy zaprzestanie wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej nie zostało zgłoszone zgodnie z ust. 1 i 2, właściwy naczelnik urzędu celnego, który dokonał rejestracji, z urzędu wykreśla podatnika z rejestru. Właściwy naczelnik urzędu celnego powiadamia podatnika o wykreśleniu go z rejestru.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia rejestracyjnego, wzór potwierdzenia zgłoszenia oraz wzór zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej identyfikacji podatników.

Art. 17.

1. Jeżeli postępowanie dotyczy towaru, którego rodzaj lub ilość wskazuje na przeznaczenie do działalności gospodarczej pełnomocnikiem podatnika w postępowaniach w zakresie akcyzy prowadzonych przed organami podatkowymi może być wyłącznie: pracownik podatnika, agent celny, adwokat, radca prawny lub doradca podatkowy, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Przepis ust. 1 w stosunku do agentów celnych ma zastosowanie po zdaniu przez nich egzaminu uzupełniającego w zakresie przepisów dotyczących

poboru akcyzy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób przeprowadzenia egzaminu uzupełniającego przez komisję, o której mowa w art. 261 Kodeksu celnego, a także wysokość opłat egzaminacyjnych przeznaczonych na pokrycie działalności i wynagrodzenia jej członków, uwzględniając potrzebę sprawnego przeprowadzenia egzaminu oraz sprawdzenia kwalifikacji osób przystępujących do egzaminu.

Rozdział 4

Deklaracja podatkowa. Terminy płatności akcyzy

Art. 18.

1. Podatnicy są obowiązani składać w urzędzie celnym deklaracje dla podatku akcyzowego, zwane dalej "deklaracjami podatkowymi", za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy podatników w przypadku dokonywanego przez nich importu.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory deklaracji podatkowych, uwzględniając konieczność przedstawienia objaśnień co do sposobu prawidłowego składania deklaracji podatkowych, terminu i miejsca ich składania, pouczenia podatnika o odpowiedzialności za niezłożenie deklaracji podatkowej, jak również zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

Art. 19.

1. Podatnicy są obowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek właściwej izby celnej, chyba że z przepisów ustawy wynika inny termin płatności.
2. W przypadku wyrobów akcyzowych zharmonizowanych podatnicy są również obowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne.
3. Wstępne wpłaty akcyzy za okresy dzienne dokonuje się nie później niż 25 dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy. Wpłaty dzienne dokonywane za miesiąc rozliczeniowy są uwzględniane przy rozliczeniu akcyzy, o której mowa w ust. 1, za dany miesiąc rozliczeniowy.
4. Wpłaty dzienne dokonywane w miesiącu rozliczeniowym są pomniejszane o:
 - 1) kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy, wpłaconą w celu otrzymania tych znaków;
 - 2) kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i pomniejszeń akcyzy.
5. Pomniejszenie wpłat dziennych, o których mowa w ust. 4 pkt 1, może być dokonane nie wcześniej niż następnego dnia po naniesieniu znaków akcyzy na dany wyrób zgodnie z przepisami szczególnymi.
6. Przepisy ust. 1-5 nie dotyczą akcyzy płaconej przez podatników od dokonywanego przez nich importu.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki dokonywania rozliczeń oraz dłuższe niż wymienione w ust. 1-5 okresy płatności akcyzy, uwzględniając sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podatników, a także częstotliwość powstawania obowiązku podatkowego w akcyzie.

Rozdział 5

Postępowanie w przypadku importu wyrobów akcyzowych

Art. 20.

1. Podatnicy dokonujący importu wyrobów akcyzowych są obowiązani do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy w zgłoszeniu celnym, z uwzględnieniem obowiązujących stawek.
2. Jeżeli w wyniku weryfikacji zgłoszenia celnego organ celny stwierdzi, że kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo, naczelnik urzędu celnego wydaje decyzję określającą kwotę akcyzy w prawidłowej wysokości. Naczelnik urzędu celnego może określić kwotę akcyzy w decyzji dotyczącej należności celnych.

3. Po przyjęciu zgłoszenia celnego podatnik może wystąpić do naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach prawa celnego, o uznanie zgłoszenia celnego za nieprawidłowe w części dotyczącej kwoty akcyzy. Prawidłowego określenia kwoty akcyzy dokonuje naczelnik urzędu celnego w drodze decyzji.
4. W przypadkach innych niż określone w ust. 1-3 naczelnik urzędu celnego określa kwotę akcyzy należnej z tytułu importu wyrobów akcyzowych w drodze decyzji.
5. W przypadku określenia kwoty akcyzy w decyzji naczelnika urzędu celnego podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tej decyzji, zapłacić różnicę między akcyzą wynikającą z tej decyzji a akcyzą pobraną przez ten organ.

Art. 21.

1. Podatnik dokonujący importu wyrobów akcyzowych jest obowiązany do zapłaty akcyzy w terminie i na warunkach określonych w przepisach prawa celnego dla należności celnych.
2. Podatnik jest obowiązany do zapłaty należnej akcyzy również wtedy, gdy towary zostały zwolnione od cła lub stawki celne zostały zawieszony albo obniżony do zerowej stawki celnej.
3. Naczelnik urzędu celnego zabezpiecza kwotę akcyzy, jeżeli nie została ona uiszczona, w przypadkach i trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy towar został objęty procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożony zabezpieczenie akcyzowe w rozumieniu przepisów ustawy.

Art. 22.

1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie w odniesieniu do importu stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego o terminach i sposobach uiszczania należności celnych, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych określonych tymi przepisami.
2. Jeżeli, zgodnie z przepisami prawa celnego, powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do zweryfikowania należności podatkowych, naczelnik urzędu celnego może wydać decyzję w sprawie zgłoszenia celnego dla potrzeb prawidłowego określenia kwoty akcyzy z tytułu importu wyrobów akcyzowych.
3. W przypadku gdy w wyniku weryfikacji zgłoszenia celnego okaże się, że kwota akcyzy została nadpłaconą, podatnikowi przysługuje zwrot nadpłaconej akcyzy w trybie i na zasadach określonych w przepisach Ordynacji podatkowej.
4. Do przedawnienia należności z tytułu akcyzy stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej.

Rozdział 6 Zwolnienia

Art. 23.

1. Zwalnia się od akcyzy eksport wyrobów akcyzowych.
2. Zwalnia się od akcyzy piwo, wino i napoje fermentowane, o których mowa w art. 68-70, wytworzone domowym sposobem przez osoby fizyczne na własny użytek i nieprzeznaczone do sprzedaży.
3. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii.
4. Ulgi i zwolnienia podatkowe udzielone na podstawie odrębnych ustaw nie mają zastosowania do akcyzy.

Art. 24.

1. Zwalnia się od akcyzy dodatki lub domieszki do paliw silnikowych oraz towary przeznaczone do użycia jako paliwa silnikowe inne niż paliwa silnikowe lub oleje opałowe wymienione w poz. 5 załącznika nr 1 do ustawy, w przypadku gdy są zużywane do innych celów niż napędowe, opałowe lub jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze

rozporządzenia, warunki, jakie muszą spełnić podmioty w celu stosowania zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając;

- 1) rodzaj prowadzonej działalności;
- 2) specyfikę obrotu wyrobami akcyzowymi i przeznaczenie tych wyrobów;
- 3) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej.

Art. 25.

1. Zwolnienie od akcyzy stosuje się również:
 - 1) gdy uzasadnia to ważny interes związany z bezpieczeństwem publicznym, obronnością państwa lub ochroną środowiska;
 - 2) gdy wynika to z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej;
 - 3) gdy wynika to z umów międzynarodowych;
 - 4) wobec organizacji międzynarodowych, przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz członków personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego pobytu na terytorium kraju - w zakresie, jaki wynika z porozumień międzynarodowych i zasady wzajemności;
 - 5) gdy wynika to z konieczności uniknięcia wielokrotnego opodatkowania wyrobów akcyzowych.
2. Zwolnienie od akcyzy może być stosowane w przypadku gdy na podstawie przepisów prawa celnego wyroby akcyzowe są objęte zawieszającą procedurą celną lub zwolnione od cła.
3. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być całkowite lub częściowe. Zwolnienie może być realizowane również przez zwrot kwoty akcyzy.
4. Wyroby akcyzowe zharmonizowane zwolnione od akcyzy mogą podlegać szczególnemu nadzorowi podatkowemu na podstawie odrębnych przepisów.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zwolnień od akcyzy oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu wyrobami akcyzowymi, przeznaczenie tych wyrobów oraz możliwość sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego, a także wpływ czynników losowych i sił wyższych na powstawanie ubytków wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

DZIAŁ II

Organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi

Rozdział 1

Procedura zawieszenia poboru akcyzy

Art. 26.

1. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych zharmonizowanych jest zawieszony, jeżeli wyroby są:
 - 1) produkowane, przetwarzane lub magazynowane w składzie podatkowym;
 - 2) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium kraju;
 - 3) zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub dostarczane nabywcom upoważnionym do nabycia zwolnionego od akcyzy wyrobu.
2. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych zharmonizowanych jest również zawieszony, jeżeli wyroby są:
 - 1) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium Wspólnoty Europejskiej;
 - 2) eksportowane ze składu podatkowego do odbiorcy na terytorium państwa trzeciego, a przewóz tych wyrobów odbywa się przez terytorium Wspólnoty Europejskiej;
 - 3) dostarczane ze składu podatkowego na terytorium kraju do nabywcy będącego podmiotem upoważnionym przez właściwy organ podatkowy państwa członkowskiego do stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
 - 4) nabywane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy na terytorium kraju przez prowadzącego skład podatkowy.
3. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych zharmonizowanych:
 - 1) zawiesza się, jeżeli wyroby te są objęte zawieszającą procedurą celną;
 - 2) może być zawieszony, jeżeli wyroby te otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego, lub są przemieszczane do

składu podatkowego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz wyrobów akcyzowych zharmonizowanych importowanych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie ust. 3 pkt 2 oraz szczegółowy sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku, o którym mowa w ust. 1-3, uwzględniając specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych, międzynarodowe przepisy celne dotyczące procedur zawieszających, przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej oraz przepisy dotyczące ułatwień transportowych.

Art. 27.

1. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z prowadzeniem składu podatkowego, to warunkiem zawieszenia poboru akcyzy jest zezwolenie na prowadzenie przez podmiot składu podatkowego wydane przez właściwego naczelnika urzędu celnego.
2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca w dostawie wewnątrzwspólnotowej, to warunkiem zawieszenia poboru akcyzy jest upoważnienie wydane przez właściwy organ podatkowy państwa członkowskiego do odbioru przez nabywcę wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.
3. Warunkiem zawieszenia poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych zharmonizowanych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie jest zaświadczenie potwierdzające zamówienie na odbiór przez podatnika wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, wydane przez właściwego naczelnika urzędu celnego.
4. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, to warunkiem zawieszenia poboru akcyzy jest łączne spełnienie przez podatnika następujących warunków:
 - 1) dołączenie do przewożonych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
 - 2) złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego.
5. Warunkiem zawieszenia poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, które są objęte zawieszającą procedurą celną albo otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego jest złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego.
6. Procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oznaczonych znakami akcyzy w dostawie wewnątrzwspólnotowej i obrocie na terytorium kraju, z wyjątkiem przemieszczania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych między składami podatkowymi tego samego podatnika.
7. Podatnicy wykonujący czynności z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy są objęci przepisami o szczególnym nadzorze podatkowym.

Art. 28.

1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje w przypadku:
 - 1) otrzymania przez podatnika administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych zharmonizowanych przez nabywcę; zobowiązanie podatkowe w akcyzie ciężące na tym podatniku wygasa z dniem otrzymania przez podatnika administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem odbioru tych wyrobów przez nabywcę, w części objętej potwierdzeniem;
 - 2) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy; obowiązek podatkowy powstaje w dniu wyprowadzenia tych wyrobów poza teren składu podatkowego;
 - 3) wyrobów akcyzowych zharmonizowanych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jeżeli wyroby te zostały zużyte w innym celu; obowiązek podatkowy powstaje z dniem ich zużycia;
 - 4) zużycia wyrobu akcyzowego zharmonizowanego w składzie podatkowym, z wyjątkiem przypadków, gdy wyrób ten jest przeznaczony do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego zharmonizowanego; obowiązek podatkowy powstaje z dniem jego zużycia.

- 5) niedostarczenia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych ze składu podatkowego do miejsca przeznaczenia; obowiązek podatkowy powstaje z dniem wyprowadzenia wyrobów ze składu podatkowego, a jeżeli dnia tego nie można określić - z dniem stwierdzenia przez uprawniony podmiot o ich niedostarczeniu.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki, w których następuje zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, sposób dokumentowania i terminy uzyskania potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy w przypadku otrzymania potwierdzenia odbioru po upływie wyznaczonego terminu, uwzględniając:
- 1) specyfikę produkcji poszczególnych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych i obrotu tymi wyrobami;
 - 2) konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego nad wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi;
 - 3) specyfikę zastosowanych środków transportu używanych do przewozu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 4) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej.

Art. 29.

1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje również w przypadku:
- 1) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego;
 - 2) zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą;
 - 3) likwidacji przedsiębiorstwa podatnika.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podatnicy są obowiązani do sporządzenia spisu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, zwanego dalej "spisem z natury", na dzień, odpowiednio, cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub likwidacji przedsiębiorstwa podatnika.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podatnicy obowiązani są:
- 1) sporządzić spis z natury, w terminie 30 dni, licząc od dnia cofnięcia zezwolenia, zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub likwidacji przedsiębiorstwa;
 - 2) powiadomić właściwy urząd celny o sporządzonym spisie z natury, ustalonej wartości wyrobów akcyzowych zharmonizowanych i kwocie należnej akcyzy, w terminie 14 dni, licząc od dnia zakończenia sporządzenia tego spisu.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje w dniu sporządzenia spisu z natury, nie później jednak niż 30 dnia, licząc od dnia cofnięcia zezwolenia, zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub likwidacji przedsiębiorstwa podatnika.
5. Jeżeli spis z natury nie został sporządzony w terminie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, lub został sporządzony w sposób nierzetelny, właściwy naczelnik urzędu celnego określa:
- 1) wartość wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w drodze oszacowania;
 - 2) wysokość zobowiązania podatkowego w akcyzie
- przy zastosowaniu najwyższej dla danego wyrobu akcyzowego zharmonizowanego stawki akcyzy, obowiązującej w dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy w akcyzie.

Rozdział 2 Składy podatkowe

Art. 30.

1. W składzie podatkowym może być prowadzona działalność polegająca na produkcji, przetwarzaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz na ich przyjmowaniu i wysyłce.
2. Produkcja i przetwarzanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych mogą odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym.
3. Prowadzącym skład podatkowy może być wyłącznie podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.
4. W składzie podatkowym miejsce przeznaczone do magazynowania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych powinno być wyodrębnione i przeznaczone tylko

do przechowywania tych wyrobów.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dotyczące prowadzenia składów podatkowych, w tym dotyczące miejsca, w którym wyroby akcyzowe zharmonizowane będą magazynowane, uwzględniając:
- 1) specyfikę produkcji poszczególnych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych i obrotu tymi wyrobami;
 - 2) konieczność właściwego zabezpieczenia wyrobów akcyzowych przed ich wyprowadzeniem ze składu w sposób sprzeczny z obowiązującymi przepisami;
 - 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego;
 - 4) specyfikę zastosowanych środków transportu używanych do przewozu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

Art. 31.

1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane podmiotowi, który spełnia łącznie następujące warunki:
 - 1) prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności polegającej na produkcji, przetwarzaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 2) jest podatnikiem podatku od towarów i usług;
 - 3) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe;
 - 4) nie zalega z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa, składkami na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne;
 - 5) złoży zabezpieczenie akcyzowe;
 - 6) nie zostało jemu cofnięte zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych ze względu na naruszenie przepisów prawa w okresie ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia.
2. Podmiot prowadzący działalność polegającą na magazynowaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych wyprodukowanych lub przetworzonych przez inny podmiot, poza warunkami określonymi w ust. 1, obowiązany jest dodatkowo spełniać warunki w zakresie:
 - 1) minimalnej wysokości obrotu wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi;
 - 2) wysokości złożonego zabezpieczenia akcyzowego;
 - 3) sposobu i minimalnego okresu magazynowania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, w przypadku podatników, o których mowa w ust. 2, wymagane minimalne wysokości obrotu wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi dla poszczególnych grup wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, sposób ustalania wysokości składanego zabezpieczenia akcyzowego oraz sposób ustalania okresu magazynowania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, uwzględniając:
 - 1) specyfikę obrotu poszczególnymi wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi;
 - 2) możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności w zakresie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego;
 - 4) zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia na terytorium kraju w paliwa ciekłe wynikające z odrębnych przepisów.

Art. 32.

1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres (miejsce zamieszkania), numer w rejestrze przedsiębiorców, numer identyfikacyjny REGON oraz określenie rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, na którą jest

wydawane zezwolenie.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się w szczególności plan składu podatkowego oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 31.
4. Prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

Art. 33.

Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego zawiera w szczególności wskazanie:

- 1) numeru akcyzowego;
- 2) rodzaju prowadzonej działalności;
- 3) rodzaju wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
- 4) miejsc, w których będzie prowadzona działalność wraz z numerami akcyzowymi tych miejsc;
- 5) rodzaju i wysokości zabezpieczenia akcyzowego, a także terminu obowiązywania zabezpieczenia.

Art. 34.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego wydając zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego nadaje numer akcyzowy.
2. W przypadku gdy podmiot prowadzi działalność w kilku składach zlokalizowanych w różnych miejscach, zezwolenie oraz numer akcyzowy są wydawane odrębnie dla każdego składu.
3. Podatnik jest obowiązany umieszczać numer akcyzowy w dokumencie towarzyszącym oraz innych dokumentach przewozowych.
4. W przypadku gdy podatnik posiada więcej niż jeden skład podatkowy, jest obowiązany w deklaracji podatkowej wykazywać wszystkie numery akcyzowe składów podatkowych, których deklaracja ta dotyczy.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi komputerową bazę danych, która zawiera wykaz podatników prowadzących skład podatkowy, miejsc zatwierdzonych jako skład podatkowy oraz zarejestrowanych handlowców.
6. Wykaz, o którym mowa w ust. 5, zawiera w szczególności:
 - 1) dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres (miejsce zamieszkania), określenie rodzaju prowadzonej działalności oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 2) numery akcyzowe podatników prowadzących skład podatkowy, miejsc zatwierdzonych jako skład podatkowy oraz zarejestrowanych handlowców.
7. Dane z wykazu w zakresie numerów akcyzowych podatników, o których mowa w ust. 6, są:
 - 1) potwierdzane na wniosek zainteresowanych podmiotów;
 - 2) udostępniane właściwym władzom państw członkowskich.

Art. 35.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia w drodze decyzji administracyjnej wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy udzielenie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego, a także w przypadku gdy proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład podatkowy albo stan ich wyposażenia uniemożliwi sprawowanie szczególnego nadzoru podatkowego.
2. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli:
 - 1) po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;
 - 2) prowadzący skład podatkowy prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub otrzymanym zezwoleniem;
 - 3) utraciło ważność złożone zabezpieczenie akcyzowe lub jego wysokość jest niewystarczająca na zabezpieczenie w pełnej kwocie zobowiązania podatkowego, a prowadzący skład nie uzupełnił jego w terminie pomimo wezwania;

- 4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 31.
3. Naczelnik nie cofa zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli podatnik dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.
4. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego również na wniosek podatnika.
5. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła informację o cofnięciu tego zezwolenia właściwemu organowi koncesyjnemu lub zezwalającemu na prowadzenie działalności gospodarczej.

Art. 36.

1. Prowadzący skład podatkowy jest obowiązany zawiadomić najpóźniej w terminie 3 dni przed dniem dokonania wysyłki właściwego naczelnika urzędu celnego o zamiarze wyprowadzenia ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy; zawiadomienie powinno określać odbiorcę, rodzaj i ilość wyrobów akcyzowych zharmonizowanych wyprowadzonych ze składu podatkowego.
2. W przypadku wyprowadzenia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych ze składu podatkowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy prowadzący skład podatkowy jest obowiązany wystawić administracyjny dokument towarzyszący.
3. Prowadzący skład podatkowy jest obowiązany prowadzić ewidencję ilościową lub ilościowo-wartościową umożliwiającą:
 - 1) ustalenie ilości wyrobów akcyzowych zharmonizowanych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyłączonych z tej procedury;
 - 2) wyodrębnienie kwoty akcyzy należnej do zapłaty oraz kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu;
 - 3) określenie ilości wyprodukowanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
4. Druki administracyjnego dokumentu towarzyszącego są wydawane przez naczelnika urzędu celnego po uprzedniej ich ewidencji.
5. Zwrot administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych zharmonizowanych stanowi zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy.
6. Prowadzący skład podatkowy jest obowiązany potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych zharmonizowanych przez uzyskanie pieczęci właściwego urzędu celnego na administracyjnym dokumencie towarzyszącym.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji ilościowej lub ilościowo - wartościowej, o której mowa w ust. 3, wzór formularza administracyjnego dokumentu towarzyszącego, sposób ewidencji i obiegu kart administracyjnego dokumentu towarzyszącego oraz terminy ich zwrotu, sposób potwierdzania odbioru oraz sposób postępowania w przypadku braku zwrotu administracyjnego dokumentu towarzyszącego, uwzględniając:
 - 1) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, od których nie zapłacono akcyzy;
 - 2) konieczność właściwego zabezpieczenia należności budżetu państwa;
 - 3) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej.

Rozdział 3

Zarejestrowani handlowcy

Art. 37.

1. Naczelnik urzędu celnego może, na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu wydać zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Naczelnik urzędu celnego wydając zezwolenie nadaje numer akcyzowy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres (miejsce zamieszkania), numer w rejestrze

przedsiębiorców oraz numer identyfikacyjny REGON.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się w szczególności plan miejsca odbioru i przechowywania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych nabytych przez zarejestrowanego handlowca oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 31 ust. 1 pkt 2-6.
4. Zezwolenie jest udzielane podmiotom, które spełniają warunki wymienione w art. 31 ust. 1 pkt 2-6.
5. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.
6. Do odmowy wydania lub cofnięcia zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy stosuje się odpowiednio art. 35.

Art. 38.

Zezwolenie na prowadzenie działalności jako zarejestrowanego handlowca zawiera w szczególności wskazanie:

- 1) numeru akcyzowego;
- 2) rodzaju prowadzonej działalności;
- 3) rodzaju wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
- 4) miejsc, w których będą odbierane i przechowywane wyroby akcyzowe zharmonizowane, wraz z numerami akcyzowymi tych miejsc;
- 5) rodzaju i wysokości zabezpieczenia akcyzowego, a także terminu obowiązywania zabezpieczenia.

Art. 39.

1. Zarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.
2. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany umieszczać numer akcyzowy w dokumencie towarzyszącym oraz innych dokumentach przewozowych.
3. Obowiązek podatkowy dla zarejestrowanego handlowca powstaje z dniem nabycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
4. Za datę nabycia uważa się dzień, w którym wyroby akcyzowe zharmonizowane zostały wprowadzone na miejsce, określone w zezwoleniu, o którym mowa w art. 38 pkt 4.
5. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany:
 - 1) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych zharmonizowanych przez uzyskanie pieczęci właściwego urzędu celnego na administracyjnym dokumencie towarzyszącym;
 - 2) prowadzić ewidencję nabytych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
6. Zarejestrowany handlowiec powinien posiadać wyodrębnione miejsce przeznaczone do odbierania i przechowywania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) warunki dotyczące miejsca, w którym będą odbierane i przechowywane wyroby akcyzowe zharmonizowane nabyte przez zarejestrowanego handlowca;
 - 2) sposób prowadzenia ewidencji nabytych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 3) poziom minimalnej kwoty zabezpieczenia akcyzowego.
8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określając poziom minimalnej kwoty zabezpieczenia akcyzowego, uwzględni rodzaj wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, a ustalając warunki dotyczące miejsca, w którym będą odbierane i przechowywane wyroby akcyzowe zharmonizowane, konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego.

Rozdział 4 Niezarejestrowani handlowcy

Art. 40.

1. Naczelnik urzędu celnego może na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu wydać jednorazowe zezwolenie na nabycie wyrobów akcyzowych

- zharmonizowanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy .
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres (miejsce zamieszkania), numer w rejestrze przedsiębiorców oraz numer identyfikacyjny REGON.
 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się w szczególności opis miejsca odbioru oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 31 ust. 1 pkt 2-4 i 6.
 4. Jednorazowe zezwolenie jest udzielane podmiotom, które spełniają warunki wymienione w art. 31 ust. 1 pkt 2-4 i 6.
 5. Do odmowy lub cofnięcia jednorazowego zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy stosuje się odpowiednio art. 35.

Art. 41.

Jednorazowe zezwolenie na prowadzenie działalności jako niezarejestrowanego handlowca zawiera wskazanie:

- 1) rodzaju prowadzonej działalności;
- 2) rodzaju wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
- 3) miejsca odbioru wyrobów akcyzowych zharmonizowanych nabywanych przez niezarejestrowanego handlowca;
- 4) rodzaju i wysokości jednorazowego zabezpieczenia.

Art. 42.

1. Niezarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.
2. Obowiązek podatkowy dla niezarejestrowanego handlowca powstaje z dniem nabycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
3. Za datę nabycia uważa się dzień, w którym wyroby akcyzowe zharmonizowane zostały wprowadzone na miejsce odbioru, określone w zezwoleniu, o którym mowa w art. 41 pkt 3.
4. Niezarejestrowany handlowiec jest obowiązany:
 - 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych zharmonizowanych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego i złożyć jednorazowe zabezpieczenie w formie depozytu w gotówce lub gwarancji bankowej;
 - 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych zharmonizowanych przez uzyskanie pieczęci właściwego urzędu celnego na administracyjnym dokumencie towarzyszącym;
 - 3) złożyć deklarację uproszczoną i dokonać zapłaty akcyzy na terytorium kraju w terminie 3 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego;
 - 4) prowadzić ewidencję nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
5. Niezarejestrowany handlowiec powinien posiadać wyodrębnione miejsce przeznaczone do odbierania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) minimalną kwotę jednorazowego zabezpieczenia składanego przez niezarejestrowanego handlowca;
 - 2) warunki dotyczące miejsca, w którym będą odbierane wyroby akcyzowe zharmonizowane nabyte przez niezarejestrowanego handlowca.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określając poziom minimalnej kwoty jednorazowego zabezpieczenia uwzględni rodzaj wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, a ustalając warunki dotyczące miejsca, w którym będą odbierane wyroby akcyzowe zharmonizowane - konieczność zapewnienia właściwej kontroli i sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego.
8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym, wzór deklaracji uproszczonej oraz sposób prowadzenia ewidencji nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz kwot należnej do zapłaty akcyzy.

Zabezpieczenie akcyzowe

Art. 43.

1. Prowadzący skład podatkowy, zarejestrowani handlowcy, a także podmioty, które nabywają wyroby akcyzowe zharmonizowane zwolnione z akcyzy ze względu na ich przeznaczenie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz przedstawiciele podatkowi są obowiązani do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej zobowiązanie podatkowe.
2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone na czas oznaczony lub nieoznaczony.
3. Zabezpieczenie akcyzowe może być stosowane w formie zabezpieczenia generalnego lub ryczałtowego.
4. Naczelnik urzędu celnego może wyrazić zgodę, aby zabezpieczenie akcyzowe zostało złożone przez osobę trzecią zamiast podmiotu, od którego jest wymagane złożenie zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 44.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego zwalnia podmiot prowadzący skład podatkowy i korzystający z procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz podmiot, który nabywa wyroby akcyzowe zharmonizowane zwolnione z akcyzy ze względu na ich przeznaczenie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podmioty te spełniają warunki określone w ust. 2.
2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do podmiotów spełniających następujące warunki:
 - 1) mają swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju;
 - 2) korzystają z procedury zawieszenia poboru akcyzy co najmniej od roku;
 - 3) ich sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych;
 - 4) nie naruszyły w sposób istotny przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych w okresie ostatnich 3 lat;
 - 5) zobowiązały się do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie naczelnika urzędu celnego, kwoty należnej z tytułu powstania zobowiązania podatkowego.
3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane na czas oznaczony w drodze decyzji na pisemny wniosek podmiotu.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności określenie rodzaju prowadzonej działalności, wielkości planowanych obrotów oraz wysokości kwoty zwolnienia.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2.
6. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy dla dostaw i nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przemieszczania między składami podatkowymi na terytorium kraju wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
7. Naczelnik urzędu celnego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy podmiot prowadzący skład podatkowy naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 2.
8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, tryb i szczegółowy sposób udzielania i cofania zwolnień, o których mowa w ust. 1 oraz wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4, uwzględniając rodzaj prowadzonej działalności, wysokość zobowiązania podatkowego oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji o zwolnieniach z zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 45.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia generalnego na poziomie równym:
 - 1) wysokości zobowiązania podatkowego, gdy kwota ta może zostać dokładnie obliczona przy przyjmowaniu zabezpieczenia;
 - 2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z zobowiązania podatkowego.
2. Zabezpieczenie generalne powinno każdorazowo pokrywać w pełnej wysokości kwotę zawieszono zobowiązania podatkowego.
3. W przypadku gdy jest przyjmowane zabezpieczenie generalne, którego

wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, podmioty, o których mowa w art. 43 ust. 1, są obowiązane oszacować wysokość takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie ich zobowiązań podatkowych.

4. Na wniosek prowadzącego skład podatkowy właściwy naczelnik urzędu celnego może wyrazić zgodę na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego.
5. Naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego na poziomie równym:
 - 1) wysokości dziesięciodniowego zobowiązania podatkowego, w okresie ostatnich 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
 - 2) przewidywanej dziesięciodniowej wysokości zobowiązania podatkowego, jeżeli u wnioskodawcy nie powstało zobowiązanie podatkowe za okres ostatnich 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których można stosować zabezpieczenie ryczałtowe, oraz szczegółowy sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego, uwzględniając konieczność zabezpieczenia należności akcyzowych.

Art. 46.

1. Zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone w formie:
 - 1) depozytu w gotówce;
 - 2) gwarancji bankowej albo ubezpieczeniowej;
 - 3) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
 - 4) innego dokumentu mającego wartość płatniczą.
2. W przypadku dostawy i nabycia wewnątrzspółnotowego zabezpieczenie akcyzowe powinno obowiązywać na terytorium Wspólnoty Europejskiej.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i miejsce złożenia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, które mogą być przyjmowane przez naczelnika urzędu celnego, uwzględniając warunki zabezpieczenia, w pełnej wysokości kwot wynikających z zobowiązania podatkowego.

Art. 47.

Depozyt w gotówce składa się w walucie polskiej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 48.

1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia solidarnie z podatnikiem, bezwarunkowo i nieodwołalnie na każde wezwanie naczelnika urzędu celnego, zabezpieczonej kwoty wynikającej z zobowiązania podatkowego, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne.
2. Gwarantem może być tylko osoba trzecia mająca swoją siedzibę (miejsce zamieszkania) na terytorium kraju lub działający w kraju oddział banku zagranicznego lub innej instytucji finansowej, które ze względu na swoją sytuację finansową gwarantują realizację zobowiązań wynikających z zabezpieczenia akcyzowego.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wykaz gwarantów, o których mowa w ust. 2, uwzględniając możliwość realizacji zobowiązań przez gwarantów.

Art. 49.

Podmioty zobowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego mogą wybrać formę zabezpieczenia spośród form określonych w art. 46.

Art. 50.

1. Naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli stwierdzi że nie zapewni ono pokrycia w całości kwoty wynikającej z zobowiązania podatkowego.
2. Naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego z określonym terminem ważności, jeżeli nie zabezpiecza ono w sposób pełny pokrycia w terminie kwoty wynikającej z zobowiązania podatkowego.

Art. 51.

1. Jeżeli naczelnik urzędu celnego stwierdzi, że złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w całości lub w terminie kwoty wynikającej z zobowiązania podatkowego, jest obowiązany zażądać przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego.
2. W przypadku niedokonania przez podatnika czynności, o których mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu celnego wzywa gwaranta do zapłaty kwoty wynikającej z zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 52.

1. Zabezpieczenie akcyzowe nie może zostać zwrócone, dopóki zobowiązanie podatkowe nie wygaśnie lub nie będzie mogło już powstać.
2. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie częściowo lub nie będzie mogło już powstać do części zabezpieczonej kwoty, złożone zabezpieczenie zostaje niezwłocznie częściowo zwrócone podatnikowi na jego wniosek.
3. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie lub nie może już powstać, zabezpieczenie zostaje zwrócone w terminie do 7 dni.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu zabezpieczenia akcyzowego, uwzględniając konieczność zabezpieczenia należności akcyzowych.

Art. 53.

Od kwoty zwracanego zabezpieczenia akcyzowego nie przysługują odsetki.

Rozdział 6

Procedura przemieszczania wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą

Art. 54.

1. Dostawa lub nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, od których została zapłacona akcyza, są dokonywane na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego. Uproszczony dokument towarzyszący może być zastąpiony przez dokument handlowy, w przypadku gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla uproszczonego dokumentu towarzyszącego.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz sposób obiegu uproszczonego dokumentu towarzyszącego, w tym przypadki, w których urząd celny potwierdza nabycie wewnątrzwspólnotowe, uwzględniając konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

Art. 55.

1. W przypadku gdy podatnik prowadzący działalność gospodarczą nabywa wyroby akcyzowe zharmonizowane z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, jest obowiązany:
 - 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych zharmonizowanych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego i złożyć zabezpieczenie akcyzowe;
 - 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych zharmonizowanych na uproszczonym dokumencie towarzyszącym;
 - 3) złożyć deklarację uproszczoną i dokonać zapłaty akcyzy na terytorium kraju w terminie 10 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego;
 - 4) prowadzić ewidencję nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą, nie później jednak niż w 7 dniu, licząc od dnia dokonania wysyłki określonej w uproszczonym dokumencie towarzyszącym.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym i wzór deklaracji uproszczonej oraz sposób prowadzenia ewidencji

nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz kwot należnej do zapłaty akcyzy.

Art. 56.

1. Nie podlegają akcyzie wyroby akcyzowe zharmonizowane z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego nabywane przez osobę fizyczną i przywożone przez tę osobę osobiście na własny użytek.
2. W przypadku przywozu przez osobę fizyczną wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w celach handlowych na terytorium kraju, obowiązek podatkowy powstaje w dniu nabycia tych wyrobów. Jeżeli nie można określić dnia nabycia wyrobów, za datę nabycia uznaje się dzień stwierdzony przez uprawniony podmiot. Przepis art. 55 ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, ilości wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, które wskazują na przeznaczenie tych wyrobów do celów handlowych, uwzględniając:
 - 1) szczegółowy tryb dokumentowania przywozu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 2) status nabywcy wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 3) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej;
 - 4) rodzaj wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 5) sposób wprowadzania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych na terytorium kraju.

Art. 57.

1. Jeżeli osoba fizyczna nabywa wyroby akcyzowe zharmonizowane z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego i wyroby te są jej dostarczane na terytorium kraju, to takie nabycie może być dokonane wyłącznie za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego.
2. Przedstawiciela podatkowego na terytorium kraju wyznacza sprzedawca.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, obowiązek podatkowy ciąży solidarnie na przedstawicielu podatkowym i sprzedawcy; obowiązek podatkowy powstaje z dniem dostarczenia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych do odbiorcy na terytorium kraju.

Art. 58.

1. Przedstawicielem podatkowym jest prowadzący skład podatkowy albo zarejestrowany handlowiec.
2. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany:
 - 1) uzyskać zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego na terytorium kraju;
 - 2) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych zharmonizowanych na terytorium kraju zgłaszać każdą przesyłkę takich wyrobów właściwemu naczelnikowi urzędu celnego i składać w imieniu sprzedawcy zabezpieczenie akcyzowe;
 - 3) dokonywać zapłaty należnej akcyzy;
 - 4) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację podatkową;
 - 5) prowadzić ewidencję wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, dostarczanych na terytorium kraju przez sprzedawcę, którego jest przedstawicielem.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczególne czynności wykonywane przez przedstawiciela podatkowego oraz sposób prowadzenia ewidencji określonej w ust. 2 pkt 5, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego wyrobów akcyzowych oraz kwot należnej do zapłaty akcyzy.

Art. 59.

1. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydaje naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek sprzedawcy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności dane identyfikacyjne sprzedawcy, jego siedzibę i adres (miejsce zamieszkania), określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, dane identyfikacyjne podmiotu wskazanego jako przedstawiciela podatkowego, o których mowa w art. 37 ust. 2, oraz oświadczenie o wyrażeniu zgody przez podmiot wskazany jako przedstawiciel podatkowy.

3. Sprzedawca jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku w terminie 7 dni, licząc od dnia w którym nastąpiła zmiana.
4. Do odmowy wydania lub cofnięcia zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego stosuje się odpowiednio art. 35.

Art. 60.

1. Podmiotowi, który dostarczył wyroby akcyzowe zharmonizowane na terytorium państwa członkowskiego, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy. Zwrot akcyzy następuje na wniosek podmiotu.
2. Zwrot przysługuje również w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju.
3. Zwrotowi nie podlega akcyza od dostaw wewnątrzspółnotowych i eksportu wyrobów oznaczonych znakami akcyzy.
4. Naczelnik urzędu celnego dokonuje weryfikacji wniosku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając, w szczególności dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy w państwach członkowskich lub eksport.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy, terminy zwrotu, minimalną kwotę zwrotu, wzór wniosku o zwrot oraz wykaz dokumentów w odniesieniu do dostaw wewnątrzspółnotowych oraz eksportu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, uwzględniając:
 - 1) sytuację gospodarczą poszczególnych grup podmiotów będących podatnikami akcyzy;
 - 2) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi;
 - 3) konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości dostarczanych lub eksportowanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
 - 4) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy.

Rozdział 7

Zezwolenia

Art. 61.

1. Zezwolenia na:
 - 1) prowadzenie składu podatkowego;
 - 2) prowadzenie działalności jako zarejestrowanego handlowca;
 - 3) prowadzenie działalności jako niezarejestrowanego handlowca;
 - 4) wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego- są wydawane oraz cofane w drodze decyzji administracyjnej.
2. Do postępowania w sprawach zezwoleń stosuje się przepisy działu IV Ordynacji podatkowej.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowy sposób wydawania oraz cofania zezwoleń na prowadzenie składu podatkowego, na prowadzenie działalności jako zarejestrowanego handlowca, na prowadzenie działalności jako niezarejestrowanego handlowca, a także na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego;
 - 2) wzór wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, na prowadzenie działalności jako zarejestrowanego handlowca, na prowadzenie działalności jako niezarejestrowanego handlowca oraz na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, a także rodzaje dokumentów, które powinny być dołączane do tych wniosków.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 3, uwzględnia:
 - 1) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi;
 - 2) sytuację gospodarczą poszczególnych grup podatników;
 - 3) potrzebę uzyskania dostatecznych informacji o podatniku wpływających na określenie zabezpieczenia akcyzowego, warunków działania podmiotu oraz warunków sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego;
 - 4) konieczność zapewnienia swobody przepływu wyrobów akcyzowych.

DZIAŁ III
Przepisy szczegółowe

Rozdział 1
Paliwa silnikowe, oleje opałowe i gaz

Art. 62.

1. Do paliw silnikowych i olejów opałowych w rozumieniu ustawy zalicza się:
 - 1) wyroby wymienione w poz. 1-12 załącznika nr 2 do ustawy;
 - 2) pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, bez względu na symbol PKWiU i kod CN.
2. Olejami opałowymi są również inne wyroby, z wyjątkiem węgla, koksu, torfu i innych porównywalnych z nimi węglowodorów stałych oraz gazu ziemnego, służące do celów opałowych; ciężkimi olejami opałowymi są oleje opałowe, w których zawartość siarki przekracza 3%.

Art. 63.

1. Producentem paliw silnikowych w rozumieniu ustawy jest również podmiot, który wytwarza paliwa silnikowe w drodze mieszania lub przeklasyfikowania komponentów paliwowych, a także który dokonuje rozlewu gazu płynnego.
2. Producentem olejów opałowych w rozumieniu ustawy jest również podmiot, który wytwarza oleje opałowe w drodze mieszania lub przeklasyfikowania komponentów paliwowych, a także który dokonuje rozlewu gazu płynnego oraz barwienia i znakowania olejów opałowych.

Art. 64.

Podstawą opodatkowania paliw silnikowych i olejów opałowych jest liczba litrów gotowego wyrobu w temperaturze 15oC, a w przypadku ciężkich olejów opałowych, gazu płynnego i metanu jest liczba kilogramów gotowego wyrobu.

Art. 65.

1. Stawka akcyzy na paliwa silnikowe i oleje opałowe wynosi 2000 zł od 1000 litrów gotowego wyrobu, a w przypadku ciężkich olejów opałowych, gazu płynnego i metanu 700 zł od 1000 kilogramów gotowego wyrobu.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy określone w ust. 1 oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobu, a także określać warunki ich stosowania, uwzględniając:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podatników;
 - 3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, a także udział w tych wyrobach komponentów wytwarzanych z surowców odnawialnych.

Art. 66.

1. Dla celów kontroli obrotu paliwami silnikowymi i olejami opałowymi może zostać wprowadzony obowiązek ich znakowania i barwienia.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wprowadzając obowiązek znakowania i barwienia, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i tryb znakowania i barwienia paliw silnikowych i olejów opałowych, uwzględniając techniczne możliwości zapewniające nieusuwalność znacznika i prawidłowe barwienie.

Rozdział 2
Napoje alkoholowe

Art. 67.

Do napojów alkoholowych w rozumieniu ustawy zalicza się piwo, wino, napoje fermentowane, produkty pośrednie oraz alkohol etylowy.

Art. 68.

1. Do piwa w rozumieniu ustawy zalicza się wyroby wymienione w poz. 13 załącznika nr 2 do ustawy oraz wszelkie wyroby będące mieszaniną piwa i napojów bezalkoholowych, oznaczone symbolem PKWiU 15.94.10 i kodem CN 2206

- 00, w których rzeczywista zawartość alkoholu przekracza 0,5% objętości.
2. Producentem piwa w rozumieniu ustawy jest podmiot dokonujący wyrobu lub rozlewu piwa.
 3. Podstawą opodatkowania piwa jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu na 1 stopień Plato.
 4. Stawka akcyzy dla piwa wynosi 6,86 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu.
 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania podstawy opodatkowania piwa, uwzględniając podstawy opodatkowania stosowane w państwach członkowskich.
 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżyć stawki akcyzy, określone w ust. 4 oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobu, a także określać warunki ich stosowania.
 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, uwzględnia:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podatników;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi;
 - 4) specyfikę produkcji piwa, w szczególności przez małe i średnie browary, produkujące mniej niż 200 000 hektolitrów piwa w skali roku.

Art. 69.

1. Winem w rozumieniu ustawy są:
 - 1) wino niemusujące - wszelkie wyroby oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.12 i 15.95.10 oraz kodami CN 2204 i 2205 o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2% do 15% objętości, pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji alkoholowej, a także o rzeczywistej zawartości alkoholu od 15% do 18% objętości, pod warunkiem że wino takie nie zawiera żadnych dodatków wzbogacających oraz, że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji alkoholowej;
 - 2) wino musujące - wszelkie wyroby oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.11 i 15.95.10 oraz kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 i 2205 o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2% do 15% objętości, pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji alkoholowej, znajdujące się w butelkach zamkniętych korkiem w kształcie grzybka, umocowanym za pomocą węzłów lub spinek, albo wykazujące nadciśnienie wynoszące co najmniej 3 bary, spowodowane obecnością dwutlenku węgla w roztworze.
2. Producentem wina, w rozumieniu ustawy, jest podmiot dokonujący wyrobu lub rozlewu wina.
3. Podstawą opodatkowania wina jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.
4. Stawka akcyzy na wino wynosi 300 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżyć stawki akcyzy określone w ust. 4 oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobu, a także określać warunki ich stosowania.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podatników;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

Art. 70.

1. Napojami fermentowanymi w rozumieniu ustawy są:
 - 1) inne niemusujące napoje fermentowane - wszelkie wyroby oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.12 i 15.95.10 oraz kodami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 67, a także wyroby oznaczone symbolem PKWiU 15.94.10 i kodem CN 2206 00, o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2% do 10% objętości oraz o rzeczywistej zawartości alkoholu powyżej 10% objętości, lecz nie więcej niż 15% objętości, pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji alkoholowej;

- 2) inne musujące napoje fermentowane - wszelkie wyroby oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.11 i 15.95.10 oraz kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 i 2205, nieokreślone w art. 67, o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2% do 15% objętości, pod warunkiem że cały alkohol zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji alkoholowej, znajdujące się w butelkach zamkniętych korkiem w kształcie grzybka, umocowanym za pomocą węzłów lub spinek, albo wykazujące nadciśnienie wynoszące co najmniej 3 bary, spowodowane obecnością dwutlenku węgla w roztworze.
2. Producentem napojów fermentowanych w rozumieniu ustawy jest podmiot dokonujący wyrobu lub rozlewu napojów fermentowanych.
3. Podstawą opodatkowania napojów fermentowanych jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.
4. Stawka akcyzy na napoje fermentowane wynosi 300 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy określone w ust. 4 oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobu, a także określać warunki ich stosowania.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podatników;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

Art. 71.

1. Produktami pośrednimi w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby o rzeczywistej zawartości alkoholu od 1,2% do 22% objętości, oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.11, 15.93.12, 15.94.10 i 15.95.10 oraz kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10, 2204, 2206 00 i 2205, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 68-70.
2. Producentem produktów pośrednich w rozumieniu ustawy jest podmiot dokonujący wyrobu lub rozlewu produktów pośrednich.
3. Podstawą opodatkowania produktów pośrednich jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.
4. Stawka akcyzy na produkty pośrednie wynosi 300 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy określone w ust. 4 oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobu, a także określać warunki ich stosowania.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podatników;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

Art. 72.

1. Alkoholem etylowym w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2% objętości oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.91.10, 15.92.11 i 15.92.12 oraz kodami CN 2208 i 2207, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego grupowania PKWiU i kodu CN oraz napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony spirytus oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.91.10 i 15.92.11 oraz kodami CN 2208 i 2207 10 00, a także wyroby o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 22% objętości, oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 15.93.11, 15.93.12, 15.94.10 i 15.95.10 oraz kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10, 2204, 2206 00 i 2205.
2. Producentem alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy jest podmiot dokonujący wyrobu, oczyszczania, skażania, wydzielania z innego wyrobu lub odwadniania alkoholu etylowego, a także podmiot dokonujący wyrobu lub rozlewu napojów alkoholowych destylowanych.
3. Podstawą opodatkowania alkoholu etylowego jest liczba hektolitrów czystego alkoholu o temperaturze 20oC zawartego w gotowym wyrobie.

4. Stawka akcyzy na alkohol etylowy wynosi 6300 zł od 1 hektolitra czystego alkoholu zawartego w gotowym wyrobie.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy określone w ust. 4, a także określać warunki ich stosowania.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podatników;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

Rozdział 3 Wyroby tytoniowe

Art. 73.

1. Wyrobami tytoniowymi w rozumieniu załącznika nr 4 do ustawy są:
 - 1) papierosy;
 - 2) cygara i cygaretki;
 - 3) tytoń do palenia:
 - a) cięty tytoń do ręcznego sporządzania papierosów,
 - b) inny tytoń do palenia- oznaczone odpowiednio symbolami PKWiU 16.00.11 i 16.00.12-30 oraz kodami CN 2402 i 2403 10.
2. Producentem wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy jest podmiot wytwarzający je lub dokonujący ich pakowania.
3. Stawki akcyzy na wyroby tytoniowe wynoszą:
 - 1) dla papierosów - 120 zł za każde 1000 sztuk i 50% maksymalnej ceny detalicznej;
 - 2) dla cygar i cygaretek - 150 zł za każde 1000 sztuk;
 - 3) dla tytoniu do palenia:
 - a) ciętego tytoniu do ręcznego sporządzania papierosów - 120 zł za każdy 1 kilogram i 50% maksymalnej ceny detalicznej,
 - b) innego tytoniu do palenia - 60% maksymalnej ceny detalicznej.
4. Za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się cenę wyznaczoną i wydrukowaną przez producenta, importera lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego na opakowaniu jednostkowym wyrobu tytoniowego.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, minimalną stawkę akcyzy na papierosy w wysokości 90% całkowitej kwoty podatku akcyzowego naliczonego od ceny równej najpopularniejszej kategorii cenowej, uwzględniając:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację rynkową w obrocie wyrobami tytoniowymi;
 - 3) sytuację poszczególnych grup podatników.
6. Najpopularniejszą kategorią cenową jest kategoria cenowa, na którą istniał największy popyt rynkowy i która osiągnęła najwyższą sprzedaż w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, obliczona według ilości sprzedanych papierosów, na podstawie maksymalnych cen detalicznych, w przeliczeniu na 1000 sztuk, ustalana na dzień 1 stycznia każdego następnego roku.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy na wyroby tytoniowe, a także określać warunki ich stosowania, uwzględniając:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podatników;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.
8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, obniżając stawki akcyzy w przypadku papierosów, obniża w takim samym stopniu stawkę kwotową i procentową, przy czym stawka procentowa nie może być niższa niż 25% maksymalnej ceny detalicznej.

Art. 74.

1. Obowiązek podatkowy, poza przypadkami określonymi w art. 4, powstaje również gdy podmioty dokonują sprzedaży wyrobów tytoniowych, z wyłączeniem

cygar i cygaretek:

- 1) w opakowaniach nie oznaczonych ceną detaliczną;
 - 2) powyżej maksymalnej ceny detalicznej;
 - 3) połączonej z przyznaniem nabywcy nieodpłatnej premii w postaci innych towarów lub usług, stosując cenę wyższą od maksymalnej ceny detalicznej;
 - 4) w połączeniu ze sprzedażą innych towarów lub usług, stosując cenę wyższą od maksymalnej ceny detalicznej.
2. W przypadku sprzedaży wyrobów tytoniowych w opakowaniach nieoznaczonych ceną detaliczną stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 400%, liczoną od podstawy opodatkowania określonej w art. 10 ust. 1 pkt 1.
 3. Do sprzedaży wyrobów, o której mowa w ust. 1 pkt 2-4, stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 70% maksymalnej ceny detalicznej, wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym.

Rozdział 4 Wyroby akcyzowe niezharmonizowane

Art. 75.

1. Stawka akcyzy na wyroby akcyzowe niezharmonizowane wynosi 65% podstawy określonej w art. 10, z wyjątkiem stawki na energię elektryczną.
2. Stawka akcyzy na energię elektryczną wynosi 0,02 zł za 1 kWh.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, obniżać stawki akcyzy określone w ust. 1 i 2 oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobu, a także określać warunki ich stosowania.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia:
 - 1) przebieg realizacji budżetu;
 - 2) sytuację gospodarczą państwa oraz poszczególnych grup podatników;
 - 3) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi.

Art. 76.

1. Podatnicy dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych, są obowiązani po dokonaniu przywozu na terytorium kraju złożyć deklarację uproszczoną do właściwego naczelnika urzędu celnego i dokonać zapłaty akcyzy w terminie 5 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z dniem dokonania przywozu wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych, nie później jednak niż w 7 dniu, licząc od dnia dokonania nabycia.

Art. 77.

1. Podatnicy dokonujący dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych w ramach prowadzonej przez nich działalności gospodarczej są obowiązani posiadać dokumenty potwierdzające wykonanie dostawy tych wyrobów do innego państwa członkowskiego.
2. Dokumentami potwierdzającymi dokonanie przez podatnika dostawy wewnątrzwspólnotowej w szczególności są: dokumenty przewozowe, faktura i specyfikacja dostawy oraz inne dokumenty handlowe związane z dostawą.
3. Podmiotowi, który dostarczył wyroby akcyzowe niezharmonizowane na terytorium państwa członkowskiego, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy. Zwrot akcyzy następuje na wniosek podmiotu.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i rodzaje dokumentów potwierdzających dostawę wewnątrzwspólnotową, szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy od wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych w przypadku dostaw wewnątrzwspólnotowych oraz terminy zwrotu akcyzy, uwzględniając:
 - 1) sytuację gospodarczą poszczególnych grup podatników;
 - 2) sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi niezharmonizowanymi;
 - 3) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy.

Art. 78.

1. Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych, są obowiązani składać we właściwym urzędzie celnym informacje podsumowujące o dokonanych nabyciach i dostawach wewnątrzwspólnotowych, zwane dalej "informacjami podsumowującymi", za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu:
 - 1) nabycia wewnątrzwspólnotowego - w przypadku informacji podsumowujących dotyczących nabyć wewnątrzwspólnotowych;
 - 2) dostawy wewnątrzwspólnotowej - w przypadku informacji podsumowujących dotyczących dostaw wewnątrzwspólnotowych.
2. Informacja podsumowująca zawiera dane identyfikacyjne podatnika, jego siedzibę i adres (miejsce zamieszkania), określenie rodzaju prowadzonej działalności, określenie ilości i rodzaju wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych, dane identyfikacyjne odbiorcy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej oraz dostawcy w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego, łączną wartość nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz łączną wartość dostawy wewnątrzwspólnotowej.
3. W przypadku stwierdzenia błędów w złożonych informacjach podsumowujących, podatnik, który złożył informację podsumowującą jest obowiązany złożyć niezwłocznie korektę informacji podsumowującej.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji podsumowującej wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego jej wypełnienia, terminu i miejsca składania oraz wzór korekty informacji podsumowującej wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych.

Art. 79.

Podatnik ma prawo do obniżenia kwoty akcyzy o kwotę akcyzy zapłaconą przy nabyciu wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych, związaną ze sprzedażą opodatkowaną lub zapłaconą od importu.

Art. 80.

1. Akcyzie podlegają samochody osobowe niezarejestrowane na terytorium kraju, zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.
2. Podatnikami akcyzy od samochodów są:
 - 1) podmioty dokonujące każdej sprzedaży samochodu osobowego przed pierwszą jego rejestracją na terytorium kraju;
 - 2) importerzy i podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego.
3. Obowiązek podatkowy w akcyzie od samochodów powstaje:
 - 1) w przypadku sprzedaży - z chwilą wystawienia faktury, nie później jednak niż w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania wyrobu;
 - 2) w przypadku importu - z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego;
 - 3) w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego - z chwilą nabycia prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel, nie później jednak niż z chwilą jego rejestracji na terytorium kraju, zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dane dotyczące samochodów osobowych, w tym dopuszczalną ładowność, dla celów poboru akcyzy, uwzględniając rozwiązania stosowane w odrębnych przepisach podatkowych i konieczność zapewnienia prawidłowego poboru akcyzy.

Art. 81.

1. Podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodów osobowych niezarejestrowanych na terytorium kraju, zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, są obowiązane:
 - 1) po przywozie na terytorium kraju złożyć deklarację uproszczoną do właściwego naczelnika urzędu celnego w terminie 5 dni, licząc od dnia nabycia wewnątrzwspólnotowego;
 - 2) dokonać zapłaty akcyzy nie później niż z chwilą rejestracji tego pojazdu w kraju.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 oraz w art. 76 ust. 1, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących liczby nabywanych samochodów osobowych oraz kwoty należnej do zapłaty akcyzy.

Art. 82.

1. Sprzedający jest obowiązany do wykazania na wystawionej fakturze kwoty akcyzy od dokonywanej odsprzedaży samochodu osobowego.
2. W przypadku wystawienia przez podatnika faktury, w której została wykazana kwota akcyzy, jest on obowiązany zapłacić akcyzę także wówczas, gdy dana sprzedaż nie była objęta obowiązkiem podatkowym albo została zwolniona z podatku.
3. W przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego podstawą opodatkowania jest kwota, jaką nabywca jest obowiązany zapłacić.
4. Podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego jest obowiązany przy dokonywaniu rejestracji zgodnie z przepisami o ruchu drogowym przedstawić, wydany przez właściwego naczelnika urzędu celnego, dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju.
5. W przypadku sprzedaży samochodu przed jego pierwszą rejestracją przez podatnika, o którym mowa w ust. 4, podatnik ten jest obowiązany przekazać nabywcy dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu, o którym mowa w ust. 4, uwzględniając zasady rejestracji samochodów osobowych oraz zasady nabycia wewnątrzspółnotowego.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb obiegu dokumentu, o którym mowa w ust. 4, uwzględniając sytuację na rynku w zakresie obrotu samochodami osobowymi oraz sposoby nabywania samochodów.

DZIAŁ IV Znaki akcyzy

Rozdział 1 Obowiązek oznaczania znakami akcyzy

Art. 83.

1. Obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy podlegają wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 3 do ustawy.
2. Do postępowania w sprawach znaków akcyzy stosuje się przepisy ustawy - Ordynacja podatkowa.

Art. 84.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powierza wykonanie znaków akcyzy wytwórcy zapewniającemu bezpieczeństwo wytwarzania i przechowywania tych znaków.
2. Wytwórca znaków może zbywać znaki akcyzy wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.
3. Wytwórca znaków może wydawać znaki akcyzy wyłącznie podmiotom upoważnionym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub podmiotom upoważnionym przez właściwych naczelników urzędów celnych.

Art. 85.

1. Podatkowe znaki akcyzy są potwierdzeniem wpłaty kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy.
2. Legalizacyjne znaki akcyzy są potwierdzeniem prawa podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy do wprowadzenia wyrobu akcyzowego do obrotu.

Art. 86.

1. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy ciąży na producentach, importerach, podmiotach dokonujących nabycia wewnątrzspółnotowego, przedstawicielach podatkowych oraz na podmiotach

dokonujących pakowania, rozlania lub rozważenia wyrobów w opakowania jednostkowe, a także przepakowania, ponownego rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w inne opakowania jednostkowe.

2. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy powstaje w przypadku wystąpienia w obrocie wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy lub wyrobów akcyzowych z uszkodzonymi znakami akcyzy.
3. W przypadku wyrobów, o których mowa w ust. 2, przeznaczonych do dalszego obrotu, posiadacz tych wyrobów, a w odniesieniu do wyrobów akcyzowych zbywanych przez właściwy organ władzy publicznej - nabywca tych wyrobów, jest obowiązany zakupić znaki akcyzy i oznaczać nimi wyroby.
4. Posiadacz wyrobów, o których mowa w ust. 2, jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go do potwierdzenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wykonującemu zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju.

Art. 87.

1. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy muszą być prawidłowo oznaczone odpowiednimi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.
2. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy, nie mogą być:
 - 1) importowane;
 - 2) przywiezione na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.
3. Z uwzględnieniem ust. 1 i 2, wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być przedmiotem obrotu na terytorium kraju bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy.

Art. 88.

1. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są:
 - 1) całkowicie niezdatne do użytku;
 - 2) wytworzone na terytorium kraju i przeznaczone przez producenta do dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej lub na eksport;
 - 3) wprowadzane do składów celnych, składów wolnocłowych i wolnych obszarów celnych, a przeznaczone do zbycia w sklepach wolnocłowych;
 - 4) przewożone przez terytorium kraju (tranzyt).
2. W przypadku importu z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są wolne od cła na podstawie przepisów prawa celnego oraz zwolnione z akcyzy.
3. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe zwolnione z akcyzy.
4. Producenci, importerzy i podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego są obowiązane do prowadzenia ewidencji rodzaju, ilości i wartości wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1.
5. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 2 i 3 mogą być wydane lub przywiezione na terytorium kraju bez znaków akcyzy, pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego wykonującego zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju, w terminie co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wydania wyrobów akcyzowych albo ich przywozu na terytorium kraju. Właściwy naczelnik urzędu celnego wykonujący zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich wywozu lub do momentu wprowadzenia do składu celnego, składu wolnocłowego albo wolnego obszaru celnego w przypadku ich przywozu. Konwojowanie odbywa się na koszt producenta lub odbiorcy tych wyrobów.
6. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 4 nie są oznaczane znakami akcyzy pod warunkiem złożenia zabezpieczenia w kwocie pokrywającej mogące powstać zobowiązanie podatkowe. Zabezpieczenie jest składane w trybie i na zasadach stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego.

Art. 89.

1. Zwolnienie z obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy może być stosowane również:
 - 1) jeżeli uzasadnia to ważny interes państwa lub podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów znakami akcyzy;
 - 2) jeżeli wynika to z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej lub umów międzynarodowych;
 - 3) z uwagi na przeznaczenie niektórych wyrobów akcyzowych, w postaci próbek do badań naukowych, laboratoryjnych lub jakościowych.
2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane, przez czas oznaczony, w odniesieniu do poszczególnych grup wyrobów akcyzowych lub ze względu na ich przeznaczenie.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zwolnień, tryb i warunki ich stosowania oraz terminy wprowadzenia obowiązku oznaczania znakami akcyzy dla poszczególnych grup wyrobów akcyzowych, z uwzględnieniem sytuacji rynkowej w obrocie wyrobami akcyzowymi, specyfiki obrotu tymi wyrobami oraz konieczności zapewnienia kontroli nad tym obrotem.

Rozdział 2

Tryb i zasady umieszczania znaków akcyzy

Art. 90.

1. Znaki akcyzy mogą mieć w szczególności postać banderol, znaków cechowych lub odcisków pieczęci.
2. Znak akcyzy jest umieszczany na opakowaniu jednostkowym wyrobu akcyzowego lub na wyrobie akcyzowym w ten sposób, aby zdjęcie znaku lub otwarcie opakowania w miejscu przeznaczonym do jego otwierania albo użycie wyrobu powodowały trwałe i widoczne uszkodzenie znaku w sposób uniemożliwiający jego wtórne wykorzystanie, chyba że znak akcyzy jest umieszczony bezpośrednio na wyrobie akcyzowym w sposób trwały.
3. Opakowaniem jednostkowym jest opakowanie bezpośrednio chroniące wyrób akcyzowy, samodzielne, jednorazowego lub wielokrotnego użytku, umożliwiające jego przystosowanie, przystosowane lub przeznaczone do przechowywania, eksponowania i sprzedaży w nim lub z niego wyrobu, posiadające zamknięcie lub wskazane miejsce i sposób otwierania, które umożliwia przystosowanie, jest przystosowane lub umożliwia bezpośrednie lub pośrednie spożycie wyrobu, a także przystosowane do pakowania, przechowywania i przewożenia go w opakowaniach zbiorczych lub transportowych.

Art. 91.

Właściwy naczelnik urzędu celnego w przypadku nietypowych opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych może, na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, wskazać sposób nanoszenia znaków akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe z uwzględnieniem ogólnych zasad nanoszenia znaków akcyzy.

Art. 92.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) postacie wprowadzanych znaków akcyzy i ich wzory, elementy znaku akcyzy oraz szczegółowe sposoby ich umieszczania na typowych dla danego rodzaju wyrobów akcyzowych opakowaniach jednostkowych;
 - 2) istotne elementy sposobu nanoszenia znaków akcyzy oraz wzór wniosku o wskazanie sposobu nanoszenia znaków akcyzy.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:
 - 1) konieczność zapewnienia kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi oraz nad prawidłowością umieszczania znaków akcyzy;
 - 2) rodzaje wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy;
 - 3) różnorodność stosowanych opakowań jednostkowych;
 - 4) konieczność zastosowania w znakach akcyzy odpowiednich zabezpieczeń.

Art. 93.

1. Znaki akcyzy mogą być zdjęte z wyrobów oznaczonych tymi znakami, jeżeli wyroby akcyzowe nie będą wprowadzane do obrotu na terytorium kraju.
2. Zgodę na zdjęcie znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub właściciela wyrobów oznaczonych znakami akcyzy.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe przypadki, w których znaki akcyzy mogą być zdjęte z wyrobu akcyzowego;
 - 2) tryb i warunki zdejmowania znaków akcyzy;
 - 3) wzór wniosku o zdjęcie znaków akcyzy.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia przypadki zwrotu wyrobów akcyzowych w związku z występującymi w nich wadami fizycznymi lub niewykonaniem zobowiązań wynikających z zawartych umów sprzedaży tych wyrobów oraz przypadki wyprowadzenia wyrobów poza terytorium kraju, a także konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Art. 94.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wprowadzić obowiązek kasowania nanoszonych na wyroby akcyzowe znaków akcyzy w celu uniemożliwienia ich powtórnego wykorzystania.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wprowadzając obowiązek kasowania znaków akcyzy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i tryb kasowania znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Rozdział 3

Procedura otrzymywania znaków akcyzy

Art. 95.

1. Podatkowe znaki akcyzy otrzymują:
 - 1) producenci;
 - 2) importerzy;
 - 3) podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego;
 - 4) przedstawiciele podatkowi;
 - 5) podmioty dokonujące pakowania, rozlania, rozważenia wyrobów akcyzowych w opakowania jednostkowe oraz przepakowania, ponownego rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w inne opakowania jednostkowe.
2. Legalizacyjne znaki akcyzy są sprzedawane:
 - 1) posiadaczom występujących w obrocie wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy lub wyrobów z uszkodzonymi znakami akcyzy;
 - 2) nabywcom wyrobów określonych w pkt 1, zbywanych przez właściwy organ władzy publicznej.
3. Podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy składają wstępne zapotrzebowanie na te znaki.
4. Niezłożenie wstępnego zapotrzebowania powoduje, że wynikające z tego skutki braku znaków akcyzy obciążają podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który nie dopełnił obowiązku w tym zakresie.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin i sposób składania wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy oraz wzór wstępnego zapotrzebowania, uwzględniając konieczność zapewnienia podmiotom obowiązującym do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy odpowiedniej liczby i rodzajów tych znaków.

Art. 96.

1. Decyzję w sprawie wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

2. Składając wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza odpowiednio dokumenty o:
 - 1) braku zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa;
 - 2) rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej i posiadaniu zezwolenia lub koncesji;
 - 3) rejestracji podatkowej;
 - 4) zawartych umowach i kontraktach handlowych;
 - 5) złożonym zabezpieczeniu należności podatkowych;
 - 6) uprawnieniu do:
 - a) prowadzenia składu podatkowego,
 - b) wykonywania czynności zarejestrowanego handlowca,
 - c) wykonywania czynności niezarejestrowanego handlowca,
 - d) wykonywania czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego;
 - 7) posiadanych wyrobach akcyzowych.
3. Przed wydaniem decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który złożył wniosek o:
 - 1) wydanie podatkowych znaków akcyzy - wpłaca kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy oraz kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy;
 - 2) sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy - wpłaca należność za te znaki.
4. Kwota wpłacana na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy stanowi co najmniej 80% całkowitych kosztów ich wytworzenia.
5. Wpływy uzyskane ze sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy oraz wpływy z tytułu kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy stanowią dochód budżetu państwa.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość:
 - 1) kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy;
 - 2) kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy;
 - 3) należności z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy- uwzględniając konieczność zabezpieczenia wpływów z tytułu akcyzy oraz nadzoru nad wpływami z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy i kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy.

Art. 97.

1. Naczelnik urzędu celnego odmawia wydania lub sprzedaży znaków akcyzy, jeżeli:
 - 1) nie zostanie wpłacona kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy;
 - 2) nie zostanie wniesiona należność za legalizacyjne znaki akcyzy;
 - 3) nie zostaną złożone wymagane dokumenty.
2. Naczelnik urzędu celnego, kierując się możliwością ponoszenia przez wnioskodawcę obciążeń z tytułu należności publicznoprawnych stanowiących dochód budżetu państwa, może odmówić wydania podatkowych znaków akcyzy wnioskodawcy, który:
 - 1) ma zaległości podatkowe w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa;
 - 2) jest postawiony w stan upadłości albo likwidacji, z wyjątkiem likwidacji przedsiębiorstwa państwowego w celu jego prywatyzacji.
3. W przypadku odmowy wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy odpowiednio kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlegają zwrotowi przez naczelnika urzędu celnego, do którego zostały wpłacone, w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania decyzji o odmowie.

Art. 98.

1. Znaki akcyzy są wydawane przez:
 - 1) właściwego naczelnika urzędu celnego;
 - 2) wytwórcę znaków akcyzy;
 - 3) podmiot wskazany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Wydanie znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu celnego, ich wytwórcę lub podmiot wskazany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych następuje na podstawie upoważnienia do odbioru znaków wydanego przez właściwego naczelnika urzędu celnego, na wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Art. 99.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o wydanie znaków akcyzy, o sprzedaż znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnień do odbioru znaków, a także wzór tego upoważnienia;
 - 2) szczegółowy wykaz i sposób składania dokumentów załączanych przez wnioskodawcę do wniosku
- uwzględniając konieczność identyfikacji rodzaju i liczby wydawanych znaków akcyzy oraz identyfikacji podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także częstotliwość składania wniosków.

Art. 100.

1. Organem właściwym w sprawach wydawania i sprzedaży znaków akcyzy oraz wydawania upoważnień do odbioru znaków są naczelnicy urzędów celnych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, których właściwość miejscową ustala się ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych, których naczelnicy są właściwi w sprawach wydawania i sprzedaży znaków akcyzy oraz wydawania upoważnień do odbioru znaków, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów znakami akcyzy.

Rozdział 4

Prawa i obowiązki wynikające ze stosowania znaków akcyzy

Art. 101.

1. Znaków akcyzy oraz upoważnień do odbioru znaków akcyzy nie można zbywać lub na jakichkolwiek innych zasadach odstępować lub przekazywać odpłatnie lub nieodpłatnie innym podmiotom.
2. Znaki akcyzy są zwracane:
 - 1) właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, od którego odebrano znaki;
 - 2) podmiotowi wskazanemu przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, od którego odebrano znaki;
 - 3) wytwórcy znaków.
3. Importerzy, podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciele podatkowi mogą przekazać znaki akcyzy podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe, będące przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego.

Art. 102.

1. Podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy są obowiązane prowadzić ewidencję znaków akcyzy.
2. W przypadku utraty, zniszczenia, uszkodzenia, wydania lub zwrotu znaków akcyzy sporządza się protokół z zaistnienia danego faktu.
3. Znaki akcyzy muszą być przechowywane i przewożone w sposób zapewniający zabezpieczenie przed kradzieżą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.
4. Za uszkodzone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych pozwala na identyfikację znaków co do oryginalności, rodzaju, nazwy, wymiarów, serii, numeru ewidencyjnego lub daty wytworzenia.
5. Za zniszczone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych uniemożliwia identyfikację znaku co do jego rodzaju, nazwy, serii, numeru identyfikacyjnego oraz daty wytworzenia.

6. Za utracone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy otrzymane przez podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, który je utracił w następstwie innych okoliczności niż:
- 1) naniesienie na wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego i wprowadzenie wyrobu do obrotu z naniesionym znakiem akcyzy;
 - 2) zwrot znaków akcyzy do właściwego naczelnika urzędu celnego lub podmiotu wskazanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, od którego podmiot ten odebrał znaki akcyzy, albo do ich wytwórcy;
 - 3) przekazanie przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego lub przedstawiciela podatkowego podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobu akcyzowego lub wyrób akcyzowy będący przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego;
 - 4) przejęcie znaków akcyzy przez właściwy organ władzy publicznej w związku z kontrolą systemu znaków akcyzy.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, mając na celu zapewnienie odpowiedniej kontroli nad wydanymi znakami akcyzy, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia ewidencji znaków akcyzy, sposób ich przewozu i przechowywania oraz sposób sporządzania protokołu i jego wzór.

Art. 103.

1. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy są obowiązani uzyskać od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju rozliczenia z przekazanych mu znaków akcyzy.
2. Dokument rozliczeniowy powinien zawierać informacje o rodzaju i ilości znaków akcyzy zużytych do naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe oraz znaków akcyzy utraconych, zniszczonych, uszkodzonych i niewykorzystanych.
3. Znaki akcyzy uszkodzone oraz niewykorzystane powinny być zwrócone organowi, który je wydał, w terminie 14 dni, licząc od dnia ich otrzymania od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, tryb i termin dokonywania rozliczeń, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego i terminowego rozliczania znaków akcyzy.

Art. 104.

1. Uszkodzone znaki akcyzy nie mogą być użyte do naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe.
2. W przypadku gdy uszkodzenie znaku akcyzy nastąpiło u podmiotów dokonujących obrotu wyrobami akcyzowymi oznaczonymi tymi znakami, innych niż producenci, importerzy, podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego, przedstawiciele podatkowi, podmioty dokonujące pakowania, rozlania, rozważenia wyrobów akcyzowych w opakowania jednostkowe albo przepakowania, ponownego rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w inne opakowania jednostkowe, wyroby te nie mogą być zbywane. Wyroby akcyzowe z uszkodzonymi znakami muszą być oznaczone nowymi znakami. Z czynności tej sporządza się protokół.
3. Znaki akcyzy uszkodzone przed ich naniesieniem są zwracane, w terminie 14 dni, licząc od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia, organowi, który je wydał.

Art. 105.

1. W przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy podmioty posiadające dotychczasowe znaki są obowiązane, w terminie 14 dni, licząc od dnia wprowadzenia tego wzoru, zwrócić niewykorzystane znaki organowi, który je wydał.
2. Dotychczasowe znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy zachowują ważność przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, licząc od

dnia wprowadzenia nowego wzoru.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dłuższy termin niż określony w ust. 2, do jakiego znaki akcyzy naniesione, przed wprowadzeniem nowego wzoru, na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe zachowują ważność, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy i kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi.

Art. 106.

1. Zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy, przysługuje, z zastrzeżeniem art. 107 ust. 4, bezzwłocznie odpowiednio zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy.
2. Zwrotowi nie podlegają kwoty wpłacone na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki zwrotu wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, uwzględniając zasady dotyczące przemieszczania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz przypadki, w których wyrób akcyzowy nie będzie wprowadzany do obrotu na terytorium kraju.

Art. 107.

1. Podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy mają obowiązek, w okresie 12 miesięcy od dnia otrzymania znaków, nanieść je na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyrób, a w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego - sprowadzić na terytorium kraju wyroby oznaczone tymi znakami lub zwrócić znaki akcyzy organowi, który je wydał.
2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, znaki akcyzy tracą ważność i nie mogą być nanoszone na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe.
3. Znaki, o których mowa w ust. 2, podlegają zwrotowi w terminie 30 dni, licząc od dnia utraty ich ważności, organowi, który je wydał.
4. Zwracającemu znaki, o których mowa w ust. 2, nie przysługuje zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy ani należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

Art. 108.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób zwrotu znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony tych znaków.

Art. 109.

1. W razie wystąpienia strat znaków akcyzy wskutek ich utraty, uszkodzenia lub zniszczenia w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, w granicach dopuszczalnej normy strat, producentom, a także podmiotom dokonującym pakowania, rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w opakowania jednostkowe albo przepakowania, ponownego rozlania lub rozważenia wyrobów akcyzowych w inne opakowania jednostkowe przysługuje odpowiednio zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków, pod warunkiem przedstawienia protokołu stwierdzającego utratę, uszkodzenie lub zniszczenie znaków oraz zwrotu uszkodzonych lub zniszczonych znaków.
2. W zamian za znaki akcyzy utracone, uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych, wydaje się znaki akcyzy odpowiadające co do rodzaju i serii znakom utraconym, uszkodzonym i zniszczonym.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) normy dopuszczalnych strat znaków akcyzy powstałych w procesie oznaczania w stosunku do łącznej liczby znaków wykorzystanych w ciągu miesiąca kalendarzowego do oznaczenia wyrobów akcyzowych;
 - 2) zespół czynności, które składają się na proces oznaczania znakami akcyzy

- uwzględniając konieczność kontroli prawidłowości wykorzystania znaków akcyzy przez podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów znakami akcyzy.

DZIAŁ V

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 110.

W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231 i Nr 167, poz. 1372 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 719 i Nr 122, poz. 1143) w art. 94 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- "3) prowadzenie obrotu hurtowego tylko napojami alkoholowymi oznaczonymi znakami akcyzy, o ile wymóg oznaczania tymi znakami wynika z innych przepisów,".

Art. 111.

W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 128, poz. 1175, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 4 lit c otrzymuje brzmienie:

- "c) przestępstw i wykroczeń pozostających w związku z przekraczaniem granicy państwowej lub przemieszczaniem przez granicę państwową towarów oraz wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, jak również przedmiotów określonych w przepisach o broni i amunicji, o materiałach wybuchowych, o ochronie dóbr kultury, o narodowym zasobie archiwalnym, o przeciwdziałaniu narkomanii oraz o ewidencji ludności i dowodach osobistych,";

- 2) w art. 9e w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- "4) pozostających w związku z przekraczaniem granicy państwowej lub przemieszczaniem przez granicę państwową towarów oraz wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, jak również przedmiotów określonych w przepisach o broni, amunicji oraz o materiałach wybuchowych, a także o przeciwdziałaniu narkomanii;".

Art. 112.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.)[1] w art. 14:

- a) w ust. 2 pkt 7d otrzymuje brzmienie:

- "7d) w przypadku obniżenia lub zwrotu podatku od towarów i usług lub zwrotu podatku akcyzowego zgodnie z odrębnymi przepisami - naliczony podatek od towarów i usług lub zwrócony podatek akcyzowy, w tej części, w której podatek uprzednio został zaliczony do kosztów uzyskania przychodów,";

- b) w ust. 3 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

- "7) zwolnionych od wpłat należności z tytułu podatku od towarów i usług oraz zwróconej różnicy podatku od towarów i usług, dokonywanych na podstawie odrębnych przepisów,".

Art. 113.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.)[2] w art. 12:

- a) w ust. 1 pkt 4f otrzymuje brzmienie:

- "4f) w przypadku obniżenia lub zwrotu podatku od towarów i usług lub zwrotu podatku akcyzowego zgodnie z odrębnymi przepisami - naliczony podatek od towarów i usług lub zwrócony podatek akcyzowy, w tej części, w której podatek uprzednio został zaliczony do kosztów uzyskania przychodów,".

- b) w ust. 4 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

- "10) zwróconej, na podstawie odrębnych przepisów, różnicy podatku od towarów i usług,".

Art. 114.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2003 r.

Nr 153, poz. 1504 i Nr 203, poz. 1966) w art. 41:

a) w ust. 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

"4) w przypadku cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego - w odniesieniu do działalności objętej tym zezwoleniem.";

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

"5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, Prezes URE powiadamia o cofnięciu koncesji właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego."

Art. 115.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036) w art. 72

w ust. 1:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

"6) dowodu odprawy celnej przywozowej, jeżeli pojazd został sprowadzony z terytorium państwa trzeciego i jest rejestrowany po raz pierwszy,"

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

"6a) dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, jeżeli samochód osobowy został sprowadzony z terytorium państwa członkowskiego i jest rejestrowany po raz pierwszy,".

Art. 116.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.) [3] w art. 61 w § 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) gdy zapłata podatku, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, jest dokonywana papierami wartościowymi, znakami akcyzy, znakami opłaty skarbowej lub urzędowymi blankietami wekslowymi,".

Art. 117.

W ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.) [4] w załączniku nr 1 do ustawy w części III ust.

8 i 9 otrzymują brzmienie:

"8. Informacje związane z projektowaniem i przygotowaniem do produkcji znaków pieniężnych z wyłączeniem monet przeznaczonych na cele kolekcjonerskie i papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa i Narodowy Bank Polski oraz znaków akcyzy, w zakresie niezbędnym do ich zabezpieczenia przed podrabianiem lub przerabianiem, do czasu wprowadzenia ich do obiegu.

9. Informacje dotyczące technologii produkcji znaków pieniężnych, znaków akcyzy, papierów wartościowych i kart płatniczych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski albo banki państwowe."

Art. 118.

W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.) [5] wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6a w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) czynności związanych z produkcją, przemieszczaniem i obrotem wyrobami, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w szczególności wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, zużywania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy, zgodnie z odrębnymi przepisami,";

2) w art. 6d w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

"11) zgłaszać w terminie 2 dni właściwemu naczelnikowi urzędu celnego albo komórce stałego nadzoru przypadki zniszczenia lub kradzieży wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym bądź znaków akcyzy,";

3) w art. 6g:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- "3) zakres i sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego przy oznaczaniu wyrobów znakami akcyzy,"
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- "1) wyroby akcyzowe o szczególnym znaczeniu dla budżetu państwa oraz wyroby podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy,".

Art. 119.

W ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz.U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.) [6] wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 § 24 i 25 otrzymują brzmienie:

"§ 24. Wyrób akcyzowy jest to wyrób określony w dziale IV ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr, poz.), a także wyrób objęty szczególnym nadzorem podatkowym na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 72, poz. 802 i Nr 110, poz. 1255, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302 i Nr 199, poz. 1934).

§ 25. Znak akcyzy jest to znak służący do oznaczania wyrobów akcyzowych lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania, mający w szczególności postać banderol, znaków cechowych lub odcisków pieczęci.";

2) art. 63 otrzymuje brzmienie:

"Art. 63. § 1. Kto wbrew przepisom ustawy wydaje wyroby akcyzowe lub opakowania z tymi wyrobami, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom ustawy przywozi na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzspółnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub importuje wyroby akcyzowe lub opakowania z tymi wyrobami bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

§ 3. Karze określonej w § 1 podlega także, kto dopuszcza się czynu zabronionego określonego w § 1 i 2 w stosunku do wyrobów akcyzowych, które oznaczono nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, podrobionymi, przerobionymi lub nieważnymi.

§ 4. Jeżeli należny podatek akcyzowy jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1-3 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 5. Jeżeli należny podatek akcyzowy nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1-3 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.".

Art. 120.

W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1362) w art. 7 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

"3. Organ zezwalający cofa zezwolenie w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.".

Art. 121.

W ustawie z dnia 25 lipca 2001 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz.U. Nr 128, poz. 1401) w art. 34:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1;

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. Organ zezwalający cofa zezwolenie w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.".

Art. 122.

W ustawie z dnia 13 września 2002 r. o napojach spirytusowych (Dz.U. Nr 166, poz. 1362) w art. 25 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

"3. Organ zezwalający cofa zezwolenie w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego."

DZIAŁ VI

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 123.

Warunek, o którym mowa w art. 44 ust. 2 pkt 2, nie dotyczy podatników akcyzy wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych oraz podmiotów, które nabywają wyroby akcyzowe zharmonizowane zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie od co najmniej roku przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 124.

1. Znaki skarbowe akcyzy wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 126, są znakami akcyzy w rozumieniu niniejszej ustawy.
2. Znaki skarbowe akcyzy uszkodzone lub niewykorzystane, pobrane w urzędzie skarbowym jako organie właściwym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o utworzeniu Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych (Dz.U. Nr 137, poz. 1302), powinny być zwrócone w terminie 14 dni, licząc od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia lub od dnia ich otrzymania od producenta zagranicznego do właściwego organu celnego w sprawach znaków akcyzy.

Art. 125.

1. Legalizacyjne znaki akcyzy wydane na podstawie dotychczasowych przepisów podmiotom dokonującym pakowania, rozlania, rozważenia wyrobów w opakowania jednostkowe oraz przepakowania, ponownego rozlania, rozważenia wyrobów w inne opakowania jednostkowe i naniesione przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność.
2. W przypadku określonym w ust. 1 nie powstaje obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy.
3. Przepis art. 107 stosuje się do znaków akcyzy pobranych po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 126.

Traci moc ustawa z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz.U. Nr 127, poz. 584, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1323, z 2002 r. Nr 213, poz. 1803 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302).

Art. 127.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2004 r., z tym że przepisy art. 1-26, art. 27 ust. 2-7, art. 28 i 29, art. 30 ust. 1, 2 i 4, art. 36, art. 39-42, art. 46 ust. 2, art. 54-60, art. 62-122 oraz art. 124-126 wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.

[1] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr

200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608 i Nr 202, poz. 1956.

[2] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759 i Nr 202, poz. 1957.

[3] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1215, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302 i Nr 170, poz. 1660.

[4] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 12, poz.

136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155.

[5] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302 i Nr 199, poz. 1934.

[6] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 60, poz.

703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569.